

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 lipca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus — Finlandia) — Maija T. I. Nikula

(Sprawa C-50/05) ⁽¹⁾

(Zabezpieczenie społeczne — Świadczenia z tytułu choroby i macierzyństwa — Obliczanie składek — Rozporządzenie nr 1408/71 — Prawo państwa członkowskiego do włączenia emerytur lub rent wypłaconych przez instytucję innego państwa członkowskiego do podstawy wymiaru składek — Emeryt lub rencista, który jest uprawniony do świadczeń na podstawie ustawodawstwa dwóch państw członkowskich)

(2006/C 224/17)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Maija T. I. Nikula

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Korkein hallinto-oikeus — Wykładnia art. 33 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w brzmieniu zmienionym i uaktualnionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r. (Dz.U. 1997, L 28, str. 1) — Składki na ubezpieczenie chorobowe i w razie macierzyństwa opłacane przez emeryta lub rencistę, który jest uprawniony do świadczeń na podstawie ustawodawstwa dwóch państw członkowskich i który zamieszkuje na terytorium jednego z tych państw członkowskich będąc uprawnionym wyłącznie do świadczeń od instytucji tego państwa członkowskiego — Uwzględnienie dla celów obliczenia składek emerytur i rent wypłaconych przez inne państwo członkowskie

Sentencja

1) Artykuł 33 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w brzmieniu zmienionym i uaktualnionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r. nie stoi na przeszkodzie temu, by przy obliczaniu podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe w państwie członkowskim miejsca zamieszkania emeryta wypłaconych przez instytucję tego państwa członkowskiego, właściwego w zakresie udzielania świadczeń na podstawie art. 27 tego rozporządzenia, do podstawy tej włączone, były poza emeryturami pobieranymi w państwie członkowskim miejsca zamieszkania, emerytury wypłacane przez instytucję innego państwa członkow-

skiego, o ile wspomniane składki nie przewyższają wysokości emerytury wypłacanej w państwie członkowskim miejsca zamieszkania.

2) Jednakże art. 39 WE stoi na przeszkodzie uwzględnianiu emerytur otrzymanych z instytucji innego państwa członkowskiego, jeśli składki zostały już opłacone w tym drugim państwie członkowskim od dochodów osiągniętych z pracy w tym ostatnim państwie członkowskim. Do zainteresowanych należy wykazanie, że takie wcześniejsze składki zostały opłacone.

⁽¹⁾ Dz.U. C 93 z 16.04.2005 r.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 13 lipca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-61/05) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 92/100/EWG — Prawo autorskie — Wyłączne prawo zezwalania lub zakazywania najmu i użyczenia — Niewłaściwa transpozycja)

(2006/C 224/18)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: P. Guerra e Andrade i W. Wils, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska (Przedstawiciele: L. Fernandes i N. Gonçalves, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 2 i art. 4 dyrektywy Rady 92/100/EWG z dnia 19 listopada 1992 r. w sprawie prawa najmu i użyczenia oraz niektórych praw pokrewnych prawu autorskiemu w zakresie własności intelektualnej (Dz.U. L 346, str. 61)

Sentencja

1) — Ustanawiając w prawie krajowym prawo najmu na rzecz producentów wideogramów Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 2 ust. 1 dyrektywy Rady 92/100/EWG z dnia 19 listopada 1992 r. w sprawie prawa najmu i użyczenia oraz niektórych praw pokrewnych prawu autorskiemu w zakresie własności intelektualnej zmienionej po raz ostatni dyrektywą 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym.

— Stwarzając niejasność w ustawodawstwie krajowym co do tożsamości zobowiązanego z tytułu zapłaty wynagrodzenia należnego wykonawcom z racji przeniesienia ich prawa najmu Republika Portugalska naruszyła art. 4 w związku z art. 2 ust. 5 i 7 dyrektywy 92/100 zmienionej dyrektywą 2001/29/WE.

2) Republika Portugalska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 82 z 2.4.2005

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 13 lipca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Freiburg — Niemcy) — Bernd Voigt przeciwko Regierungspräsidium Karlsruhe-Bretten

(Sprawa C-83/05) (¹)

(Urzeczywistnianie rynku wewnętrznego — Zbliżenie ustawodawstw — Pojazdy silnikowe — Procedura wspólnotowej homologacji typu — Dyrektywa 70/156/EWG — Zakres — Klasyfikacja ze względu na charakterystykę techniczną typów pojazdów — Wpływ przepisów krajowych dotyczących warunków ruchu drogowego na klasyfikację pojazdów)

(2006/C 224/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Amtsgericht Freiburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Bernd Voigt

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego — Amtsgericht Freiburg — Wykładnia dyrektywy Rady 70/156/EWG z dnia 6 lutego 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyczep (Dz.U. L 42, str. 1) w brzmieniu nadanym przez dyrektywę Rady 92/53/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. (Dz.U. L 225, str. 1) — Rejestracja przez Państwo Członkowskie pojazdu w klasie M 1 (samochód osobowy) posiadającego wspólnotową homologację typu — Uprawnienie organów krajowych do ukarania kierowcy takiego pojazdu za pewne, przewidziane w prawie o ruchu drogowym wykroczenia dotyczące pojazdów ciężarowych — Ograniczenie prędkości na autostradzie obowiązujące jedynie w przypadku pojazdów ciężarowych

Sentencja

Dyrektywę Rady 70/156/EWG z dnia 6 lutego 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyczep zmienioną przez dyrektywę Rady 92/53/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się ona przepisowi krajowemu, zgodnie z którym pojazd taki jak będący przedmiotem postępowania przed sądem krajowym jest objęty przepisami krajowymi dotyczącymi dopuszczalnej prędkości, mającymi zastosowanie do samochodów ciężarowych, a nie odpowiednimi przepisami mającymi zastosowanie do samochodów osobowych, pomimo że pojazd ten został zarejestrowany jako samochód osobowy na podstawie wspólnotowej homologacji typu udzielonej w zastosowaniu tej dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 82 z 02.04.2005

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 13 lipca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez House of Lords (Zjednoczone Królestwo) — United Utilities plc przeciwko Commissioners of Customs & Excise

(Sprawa C-89/05) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 13 część B lit. f) — Zwolnienie gier hazardowych — Zakres zastosowania — Działalność „call centre”)

(2006/C 224/20)

Język postępowania: angielski

Oznaczenie Sądu krajowego:

House of Lords

Strony postępowania przed sądem krajowym:

Strona wnosząca odwołanie: Unitek Utilites plc

Strona pozwana: Commissioners of Customs & Excise

Przedmiot:

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — House of Lords — Wykładnia art. 13 część B lit. f) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawą wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1) — Zwolnienie zakładów, loterii i innych rodzajów hazardu — Zastosowanie do usług świadczonych przez spółkę trzecią przyjmującą zakłady zawierane przez telefon w imieniu i na rachunek innej spółki